

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében

Felolós szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

3 hasábos garandált sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garandált sor 3 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A szászok magyarosítása.

Brassó, szept. 11.

Lapunk múlt keddi számában, „Roth-weiss-grünnertzen” című vezércikkünkben egyebek közt a következőket írtuk:

„A szászok történetébe pedig vesse majd be egy második Teutsch, hogy a magyar vendégszeretnek és szabadságnak 700 séves élvezete sem volt képes megtanítani a tajt a magyar államhoz való őszinte alkalmazkodásra, a magyar állam jelvényének, zineinek és lobogójának és mindennek, a mi az ezen államot alkotó magyar faj előtt kedves, önkéntes és saját elhatározásából származó megbecsülésére, hanem 700 év ittlét és együttélés, meggazdagodás és jólét után is rendelettel kellett azt reá kényszeríteni, hogy — a mint Lindner Gusztáv mondotta — adja meg az államnak a mi az államé, adja meg az állam jelvényének, a magyar nemzeti lobogónak azt a tiszteletet, a mely azt az állam minden hű polgárától megilleti.”

A „Kr. Tageblatt” ezt a részt fentebb jelzett vezércikkünkben bántónak találta és miután azt, a töle már-már megszokott rossz fordításban múlt pénteki számában „Die neueste Fahrenangelegenheit” cím alatt közölte, annak alapján olyatén kirohanásokat intézett ellenünk, a melyekre a válaszszaal még adósai vagyunk, de tovább azok nem maradhatunk.

„Hogy nem adjuk meg az államnak a mi az államé, — mondja a „Kr. Tageblatt” — hogy megtagadjuk az állam jelvényétől a tiszteletet, az épen olyan igazságtalan mint semmirevaló állítás. Ha pedig az ezen kijelentésben rejlő és „önkéntes csatlakozásra” célzó felhívás alatt az értendő, hogy tagadjuk meg származásunkat és anyanyelvünket, vessük el magunktól e kettőn alapuló műveltségünket vagy talán épen magyarosodunk meg mint a felvidéki hátgerincznélküli németek, akkor mi e követelést mint a legnagyobb mértékben erkölctelent egyszersmindenkorra felháborodással utasítjuk vissza.”

És a „Tageblatt” azt hiszi, hogy mi magyarok ezt a „felháborodást” valami nagyon komolyan vesszük? Mi nagyon jól tudjuk, hogy a nemzetisé-

geknek úgy hirlapírói mint szónokai bizonyos szólamokat szoktak raktáron tartani, a melyekkel mindig biztos hatást érnek el fajbelieiknél és a melyeket akkor szoktak alkalmazni, a mikor az érvekből már kifogytak vagyis a józan észszel operálni már nem tudnak.

A „Kr. Tageblatt” kirohanása is egy ilyen raktáron tartott szólam, a melylyel előáll, mivel cikkünk bántónak találta részét illetve annak állítását megczáfolni nem tudja. Mert az az udvarias kije'entés, hogy állításunk igazságtalan és semmirevaló, nem képezheti czáfolatát a tények egész sorozatának, a melyeket többször említett vezércikkünkben mi bizonyítékok gyanánt előterjesztettünk.

A „Kr. Tageblatt” illetve a „Fahrenangelegenheit” című cikk írója nagyon jól tudja, hogy a „Brassói Lapok” illetve azok, a kik e lapnak hivei, a szászoktól se származásuknak, se anyanyelvüknek, se kulturájoknak megtagadását soha nem kívánták, és soha sem is kívánják, legkevésbé követelik pedig tőlük azt, hogy megmagyarosodjanak abban az értelemben a mint azt a cikkíró gondolja. Mióta a „Brassói Lapok” fennáll, soha egyetlen szóval sem fejezett ki abban senki ilyen kívánságot, mert az ellenkezett volna azokkal az irányelvekkel, a melyeket a lap megalapításakor annak megalapítói maguk elé tűztek és mind a mai napig híven meg is tartottak.

De ellenkeznek ez a kívánság nézetünk szerint a józan nemzetiségi politikával sőt magának a magyar fajnak elfogulatlanul és helyesen felfogott érdekével is. És ezért tiltakozunk még pedig a leghatározottabban az ellen, hogy ezen kívánság nekünk tulajdonitassék.

Mi azt tartjuk és megvagyunk győződve, hogy minden elfogulatlanul gondolkodó magyar ezen a véleményen van, és nemzetiségi politikánk is előbbutóbb teljesen ebbe a kerékvágásba fog zökkeni, hogy csak ragaszkodjanak

a szászok a magok fajikülönbözőségükhöz, a magok anyanyelvéhez és e kettőn nyugvó kulturájokhoz, mert nekünk egyáltalában nem áll érdekünkben őket ezektől megfosztani sőt érdekünkben áll őket ezeknek megtartásában támogatni és segíteni ugyanarra, hogy ott a hol a szászokat az eloláhosodás veszélye fenyegeti, ez ellen nekünk magyaroknak épen úgy kellene — talán még állami beavatkozás segélyével is — küzdenünk, mintha csak magyaroknak eloláhosodásáról volna szó; sőt elmagyarosodásukat sem kell óhajtánunk, mert nekünk nincs szükségünk elmagyarosodott szászokra; ezt csak azok tarthatják nyereségnek, a kik a pillanatnyi haszon és nem a tartós előny elvének hódolnak; nekünk úgy kellene a szászok a hogyan vanna, i. mint szászok.

Hogy miért? Ennek a kérdésnek a fejtegetésével nagyon eltérnénk tárgyunktól és tullepnők jelen cikk határával annak feladatát is, a mely az volt, visszautasítani a „Kr. Tageblatt” által nekünk tulajdonított otromba elveket és megjelölni a felvetett kérdésben általunk vallott nézetet.

És ezt megtettük és ezen kifejtett nézetünk szerint méltán élvezhetnek a szászok minden tekintetben teljes szabadságot; csak egy dologra nézve nem lehet nekik teljes szabadságot engedni: az érzelmeikre. Érzelmekre nézve nem adhatunk nekik teljes szabadságot, hanem meg kell kívánnunk, hogy a magyarral és a magyar iránt érezzenek. A mi a magyarnak öröme, legyen nekik is örömük; a mi a magyaroknak fájdalma, legyen nekik is az. Ne álljanak ők emlékeinkkel, kegyeletünk tárgyaival, ünnepélyeinkkel, nagyjainkkal, elért nemzeti vívmányainkkal szemben épen olyan közönyösen, mintha ma jöttek volna be Japánból vagy Kínából; ne keresgéljék elő közösletünk-ből előszeretettel azokat a mozzanatokat, a melyeknek méltatása nekünk fájdalmat okoz és ne csináljanak casus bellit az olyan intézkedé-

sekből, a melyek kegyeletes érzelmeiket talán érinthetik, de se faji jellegüket, se anyanyelvüket, se a kettőn nyugvó kulturájokat nem veszélyeztetik.

És ennyiben és csak is ennyiben, az érzelmeikre nézve kívánjuk, hogy megmagyarosodjanak a szászok és ez a kívánságunk talán jogos és méltányos.

És ha ez meglesz, akkor vége lesz a sok hiába való küzdelemnek, a melyet szász és magyar egymással vivnak és a melynek alapja a legtöbb esetben félreértés és a magyar államférfiak könnyebben erősíthetnek azokat a garanciákat és támogathatják azokat a körülményeket, a melyeken a szászok fájának, anyanyelvének és kulturájának épülete nyugszik.

Válságos helyzet.

Brassó, szept. II.

(X.) Ausztriában sehogy sem tud a normális állapot helyreállni. A cseh-német elem úgy össze van veszve, hogy kibékítésükre gondolni is alig lehet. Ha az egyiknek adnak kedvezményt, akkor a másik nemzetiség villogtatja a kardot és így az elégtelenség odaát megszűnni nem fog.

Badenivel a német elem szóba nem állott, büszkén kiálták: bárkivel, de Badenivel nem tárgyalunk!... A jelszó most megint az: Thunnal szóba nem állunk.

Ezen jelszavak azonban csak takaróul szolgálnak, elpalástolják a való tény, miszerint egy kormányelnökkel sem paktálnak, a míg a nyelvrendelet visszavonása s más kívánataik nem teljesítettek. Ha azonban ez bekövetkezik, akkor az ellenzékiesskedést a cseh elem kezdi el. Vagyis Ausztria kormányzata cseberbül-vederbe jut megint.

Bármint irjanak a lapok, bármiként találgassák a helyzet mikénti megoldásának

kérdését, — bennem meg nem ingatja azon hitet, hogy Ausztriában ez a két faj kibékülni soha nem fog, a szláv és germán elem egymást megérteni nem fogja. Mindenkinek más a nemzeti érzülete, mindkét faj ráakarja nyomni Ausztriára saját nemzeti jellegét, és e folytán opposícióba megy az, a melyeknek nézetei nem találhatnak meghallgatást a trón és irányadó körökben.

Az opposíció Ausztriában pedig azt jelenti, hogy a parlament munkálkodását meg kell akadályozni és e folytán a kormányzást lehetetlenné tenni. A ki az ellenkezőben még hisz, a helyzet javulásában reménykedik, az maga magát ámitja.

Igy áll a helyzet és nem másként!... El lehetünk arra készülve, hogy Ausztriában normalis állapotok nem lesznek. De hogy aztán miként fognak a közügyek ily viszonyok közt elintéztetni, ezen tőri a magyar publicisztikai kar a fejét, és fog sok gondot okozni Széll Kálmánnak is.

Mert azt tagadni nem lehet, hogy a magyar kiegyezési törvény megköveteli az alkotmányos életet Ausztriában is, a közügyek csakis így tárgyalhatók. Mit csináljon már most a kormány, ha az osztrák parlamenti ellenzék nem engedi meg a delegátusok választását?

Szerintem téved a függetlenségi párt és tévednek mindazok, a kik úgy érvelnek, miszerint ily viszonyok közt a personál unió lép életbe. Igenis, van ez érvelésnek alapja akkor, ha Ausztriában az alkotmány a korona és kormánya által tüggesztetne fel önhatármilag, tehát az osztrák nép nem gyakorolhatná e folytán alkotmányos jogait. Ily eset beálltakor, nekünk más sáncunk nem lehet, mint a personál unió.

De jelenben más a helyzet. Az osztrák alkotmányt sem a korona, sem tanácsadói nem akarják telfüggeszteni, hanem csak módot keresnek arra: hogy a közügyek elintéztessenek. Erre pedig megadja az eszközt az osztrák alkotmánytörvény 14. §-a, a hol jelezve van, hogy azon esetben, ha a parlamenti viszonyok miatt a kormányzat menetét elintézni nem lehetne, az uralkodó rendeletével is történhetik az.

Már akkor sejtették odaát, hogy jó lesz előre gondoskodni arról, miszerint minden körülmények közt a kormányzat lehetetlenné ne tétessék. Ez tehát nem az alkotmány telfüggesztését jelenti, hanem a helyzet kényszerűségének a kifolyása.

És egy ily állapotot ideiglenesen mi elfogadhatunk, mert ez nem ostromállapot abszolutizmus rendszerrel, hanem kényszerült helyzet az osztrák népfajok összeverzése miatt. Természetesen delegátusokat ily viszonyok miatt parlamentünk sem választhat, hanem a közügyek a magyar parlamentben intézendők el s a miket ez határoz, arra az uralkodó is Ausztria részéről megadja a szentesítést a 14. §. segítségével. Ausztriát tehát képviselni fogja a 14. §. segítségével az uralkodó.

Olvastam, hogy a külügyminiszter perhorreskál minden oly lépést, mely szerint a magyar parlamentnek számoljon ő be. Ragaszkodik a delegáció intézményéhez. Hát erre csak az a feleletünk, tessék kivinni az az osztrákok részéről delegátusok választását! Ha azonban ez lehetetlenség, akkor el kell neki is fogadni az új helyzetet.

Ha Ausztria részéről nincsenek delegátusok, akkor mi sem választhatunk, hanem a magyar parlamentben kell az ily irányu tárgyalásoknak lefolytania.

A vámszerződést a magyar parlament letárgyalta, az osztrák parlament elé ezt nem vihették, de megoldatott a kérdés a 14. §. segítségével. Ugyanigy kell megoldanunk a közügyi kérdéseket is.

Annak azonban újból is hangot adunk, hogy Ausztriában a normális állapotok helyreállta ki van zárva a fajok élet-halál harca miatt. Előbb-utóbb ez maga után fogja vonni a — personál uniót! De erre idő kell, hirtelen nem lehet ily nevezetes változást véghez vinni. A míg lehet várunk kell, hátha valami véletlen csoda észre téríti az osztrák népeket; állandóan azonban a közügyek a 14. §. segítségével el nem intéztethetnek. Mert ha ez így nem is az alkotmány telfüggesztése, de még sem lehet oly ügyeket úgy intézni el, a miről az osztrákok tudni nem akarnak delegátusok nem választása által. Az osz-

A „Brassói Lapok“ tarczája.

Egy ujszülött naplójából.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tarczája. —
— szeptember 9.

Ez a nap nevezetes dátum életem történetében. Az évszám 1899; a hónap az év kilencedik hónapja; a nap szeptember kilenczedike s születtem este 9 órakor. Kezdem hinni, hogy nagy férfiú lesz belőlem. Annál is inkább hiszem ezt, mert születésem idején megjelent az „Üstökös“. Nem fön az égboltozaton, de Budapesten. Nem ugyan ragyogó csillagképpen, de mint egyszerű élcslap. Hanem az nekem mindegy. Apámtól demokrata szellemet örököltem: nem teszek különbséget az üstökösök között.

Születésem első órája nagyon jól telt. Egyetlen szidást sem kaptam. Sőt az édes anyám így szólott hozzám: megbocsátok az ellenem vétetteknek.

És bizonyosságul az ő szelid, türelmes, megbékülő szívének, utasította az atyámat, hogy iparkodjék a kedvemben járni s hagyjon engem zavartalanul sirni. Az apám erre csakugyan elkezdett járni, de nem a kedvemben, hanem a szobában, míg a sirásban

igazán nem zavart, a miért iránta is végtelen hálás vagyok.

Ezekkel a benyomásokkal léptem életem második órájába. — Csupa gyönyör, csupa meglegedés, csupa hála voltam. Ah, hogy a boldogság olyan mulandó! — Alig üdvözöltem a lefekvő éjszakát, szörnyű merénylet történt ellenem. Egy idősebb aszszony, a ki be sem mutatta magát, mindenáron tengerészt akart belőlem csinálni. Hasztalan tiltakoztam gégem minden erejével, nem használt. Egyszerűen behajított egy kád vízbe, s ott megforgatott. Jónás nem érezhette magát rosszabbul a csethalban, mint én a kádban. Brrr! Még most is tázom, ha rá gondolok. De csak ha rá gondolok. Egyébként szinte melegem van a jó flannel takaró alatt, a mivel a nagyanyám takargat be, s a telém áradó szeretet melegétől. És ez így van jól, mert ha rendnek nem is, de melegnek muszáj lenni. Csupán azt az egyet nem értem, miért vonják el tőlem mindenképp a világosságot? Mit vétettem én a világnak? Különben ebbe is belenyugszom, hiszen a nagy Goethe is azt mondotta utolsó pillanatában: több világosságot! A mit bizonyára nem mond, ha nincs olyan nagy sötétségben.

Az éjszakát nyugodtan töltöttem. Ha jól emlékszem, egész zavartalanul ordítottam.

Különösen magas szárnyalást vett előadásom, mikor az a bizonyos ismeretlen megközelített. Bizonyosan megint uszni fogok, gondoltam magamban. A tengeri szörnyek mindentéle nemei, különösen a spongyák fognak belémcsimpaszkodni. Ámde csalódtam, nem bántott a derék hölgy. Ez volt az első csalódásom rövid pályámon; bár a többi is ilyen lenne!

— szeptember 10.

Az életet nagyon szépnek találom — a tengeri fürdőt kivéve. Olyan lehellestzerű az egész énem, hogy még enni sem akarok. A születés nagy költségétébe hogyan is ille nék be a silány próza? Azonban azt mondják: a tea meg a cukrosvíz tele van költsézzel. Óh, milyboldogság magamba szivni e költsézzet, a nélkül, hogy lehellestzerű éneket megtagadnám! Abban az illúzióban ringatom magamat — azaz ringat a nagyanyám — hogy ettől a költsézzettől nem lesz semmi bajom. Ellenben az apám, a kit már ki nem állhatok, rémeket fest a teáról s a cukrosvízről. Életem sorsa most már anyám kezébe van letéve — (bár én is már a kezében volnék) — tőle függ minden.

— — — — — újra megfűrésztöttek
— — — — — átok — — átok — —

Az élet még sem olyan szép mint gondoltam. Először is nagyon sötét; aztán me-

trák népek haragját még nagyobb mérvben vonjuk magunkra, ha rájuk is kötelező határozatokat hoz a magyar parlament.

Meg aztán azt sem kell felednünk, hogy a mostani uralkodóval alkotmányos életünket nem félhetjük, — de ki áll jól az utód-ról? Ki áll arról jól, hogy idővel fenn Bécsben más áramlat kerekedik felül, és a 14. §-t kedvük lesz ránk is kiterjeszteni. Nekünk tehát óvatosságnak kell lennünk, és csak addig nyugodni bele a közösgyeknek a 14. §. segélyével elintézésébe, a míg lehet remény arra, hogy végre odaát is beállhatnak a rendes viszonyok. Én ugyan ezt nem hiszem, de hát végre is ez egyéni nézet.

HIREK.

Brassó, szept. 11.

— Erzsébet királyné emléke. A római, plébániai templomban ma d. e. 9 órákor ünnepélyes requiem volt a felsége a királyné emlékére, a melyen az állami hivatalok, vármegyei és városi hatóságok középiskolák tanári kara, az állami polgári leány, iskola tanulói és tanári kara, valamint az elemi iskolák tanítói kara jelen volt.

— Dreyfus elítélve. Szombaton délután egyik helybeli bank Becsből két surgonyt kapott, a melyekben Dreyfus tolmentéséről volt szó. Rövid idő alatt városzerte örömmel adtak híre egymásnak a járó-kelők az igazság diadalar. Szerkesztőségünk telefonja minden perczen megszólalt s mindenki csak azt kérdezte: igaz-e, hogy Dreyfust tolméntették? Miután lapunkhoz semmi hiteles tudósítás a tolméntésről nem jött, természetes, hogy határozott választ nem adhattunk. Végre este 8 óra 5 perczkor megkaptuk a hiteles tudósítást, a következő surgonyon: **R e n n e s.** A haditörvényszék Dreyfust 4 óra 50 perczkor öt szavazattal kettő ellenében, enyhítő körülmények betudásával, tíz évi fogságra ítélte. — Lapunk szerkesztősége azonnal intézkedett,

legebb is mint kellene. Aztán az igazat megvalva, kicsit unalmas is. Órák eltelnének, a míg valaki felem jön. Pedig az érdeklődést nem egyszer próbálom folkelteni. Egy ilyen kísérletemnél oda jön egyszer az apám, s azt mondja: hallod-e te kolyok! Te szakasztott olyan vagy mint a lán. Hogy hogy? kérdeztem megrémülve. Hat ugy-lelte az apám, hogy te is mint a lán, ha felvesznek is sírsz, meg ha le tesznek is sírsz. Ez a hasonlat szörnyen tájt a felkémnek. Mint szabad nemzetnek szabad gyermeke lánchoz hasonlítva! Mi mindent kell meg megérnem, ha a második nap ilyen szomorú.

De a keserőségek pohara csak most telik: újra fűrésztlenek. Szegény Dreyfus: vigasztalódjál sorsodon. Téged még csak másodszor ítélték el, de engem már harmadszor fűrésztlenek. Inkább tiszter az Ördögziget, mindig egyszer ez a pokoli tenger azokkal a rémes spongyákkal!

A helyzet annyira készségbeejtő, hogy naplójegyzeteimet se tudom ma folytatni.

hogy a mennyiben csak lehetséges, a közönség a legrövidebb idő alatt tudja meg a váratlan fordulatú szenzációs hírt. Még a késő est folyamán rendkívüli kiadást bocsátottunk ki, a melyben közöltük a lapunk szerkesztőségéhez érkezett hiteles táviratot. — A tegnap délután érkezett «Magyarország» is hozta már az ítéletet, amely teljesen meg egyező azzal, a melyet lapunk szombaton este adott hírül. Így tehát Dreyfus elítélésétéről az első és hiteles hírt a «Brassói Lapok» hozta városunkban.

— A színekről szóló új rendelet első alkalmazása. Szombaton alkalmazta első ízben a rendőrség a színekről szóló új rendeletet. A száz leányisk. növendékei ugyanis kivonultak aznap a Honterus-térre őszi ünnepet ülni. Lobogót nem vittek magukkal, mert a kék-piros lobogót nem volt szabad vinniök, a nemzeti lobogóhoz pedig nem csatolja őket rokonszenv. E helyett azt találták ki a szülők, hogy gyermekeiket részint piros-kék övvel részint piros-kék kokárdával, részint a hajbafont kék-piros pántlikákkal fel-díszítve bocsátották el az ünnepélyre, sőt olyan leányka is akadt, a kit egészen kék-pirosba öltöztettek. Hogy mire jó ez a tüntetés — mert annak kell vennünk azt, ha egy egész iskola növendék serege teszi — azt csak az illető szülők tudnák megmondani. Az illető rendőrtisztviselő ezt látva, figyelmeztette az igazgatót a miniszteri rendeletre, a minek következtében az igazgató azonnal elrendelte, hogy a leányok a kék-piros díszítést tegyék le. Ez meg is történt. Ez a valódi tényállás nem pedig az, a melyet a «Kr. Zeitung» és még az sem a melyet a «Kr. Tageblatt» ad közre. Mert nem igaz az, hogy a rendőrök erőszakkal vagy egyáltalában elko-bozták volna a kék-piros díszít a leányoktól sőt saját kezökkel szedték volna ki a leányok reibontott hajából a kék-piros szalagot és az sem igaz, hogy a leányok valami nagy lelki fájdalmak között tettek volna eleget az igazgató rendeletének, ellenkezőleg tré-jára vették a dolgot sőt alkudoztak a rendőrokkal azt a humoros kívánságot intézván a rendőrokhöz, hogy azok is tegyék le a piros-kék blouzot ha már tiltva van a piros-kék szín viselése. Nagyon természetes is, hogy azok a kis leányok még nem haladtak annyira a politikában, hogy valami sokat értsenek a tüntetéshez. A rendőrség azért is nagyon helyesen cselekedett, a midőn kiméletesen és tapintatosan oldotta meg a mindenesetre nagyon kényes feladatot és reméljük, hogy jövőre is a legnagyobb kimélettel és tapintattal fog eljárni, miután valami drakói szigorúságra különösen az öltöny és haj-díszre vonatkozólag épen nincsen szükségünk. — Végül elismeréssel kell felemlítenünk azt, hogy Thomasz Károly leányiskolai igazgató, midőn a rendőrtisztviselő őt az új rendeletre figyelmeztette, a legnagyobb kezséggel és előzékenységgel fogadta a figyelmeztetést és vette elejét azonnali intézkedése által minden további bekövetkező kellemetlenségeknek.

— A brassói izr. hitközség Kórház-utcai imaházában tegnap Erzsébet királyné halálának évtordulóján megható gyászün-nepély volt. Dr. Rosenbaum rabbi magyar nyelvű, rövid, költői hasonlatokban gazdag szivreható gyászbeszédet tartott. Ezt megelőzte és befejezte egy-egy alkalomszerű gyászdal és ima.

— Elítélt román agitátor. Ezen cím alatt a «Pesti Hírlap» ma érkezett száma a következőket írja: A szabadságharc egyik legszomorubb alakja Axentie Szevér, sok

gondot ad a büntető bíróságnak. Az oláh agitátor, a ki százával öldöstette a védtelen magyar nőket és gyermekeket, öreg nap-jaira borkereskedéssel foglalkozik. Már jó ideje, hogy borhamisítás miatt elítélték, habár nem lenne szüksége az ilyen dolgokra, mert a kincstártól évente 630 frtot kap «kegydíj» címén. Most újra foglalkoztak a bíróságok a hetvennyolcz éves néptribun ügyével. Rágalmazással és becsületsértéssel vádolták s a kuria a pénzbüntetésen kívül tíz napi fogságra ítélte. A kegydíjazott oláhnak legközelebb kell jelentkezni a brassói fogházban büntetésének kitöltése végett.

— Brutálítás. Tegnap délután addig incselkedett egy asztalos két, gyermekei egy középiskolai tanulóval a Kórház-utczában, míg az utóbbi elvesztette türelmét és megütötte az egyik incselkedő és dobálódzó gyermeket. Erre a szegény középiskolai tanuló rosszul járt, mert az asztalos legényei behúzták őt az udvarba és ott a mesterre együtt keményen és véresen megleckésztették. A mester a rendőrséghez idéztetett és most ki fog derülni és meglakolni az a ki bűnös.

— Szent Pál az oláhokat, Neher ur a német szintársulatot hagyta el. Az nem fáj a mi fejünknek, hogy a német muzsa nem tudott zöld ágra jutni. Barsecu sem tudta őket kirántani, pedig csupán ezért (?) lépett fel. A férfi német színészek el is mentek, ki hogyan tudott. De itt maradtak holmi nők, kik — sajnos — hogy itt maradtak és becses figyelmébe ajánljuk azoknak, a kiket illet. Ovjak meg a könnyelmű fiatalságot az öngyilkosságtól és még sok egyébből.

— Vállalkozók figyelmébe. Utáthelyezése a nagyszeben-segesvári állami közút 89.1-90.6 km szakaszának és kiépítése 16.730 forinttal. Versenytárgyalás szeptember hó 25-én d. e. 10 órákor a segesvári államépítészeti hivatalban. Bónatpénz 5%.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Budapest, szept. 11. Több száz személy ismét tüntetni akart a francia főkonzulátus előtt, de még mielőtt a tömeg odaérkezett volna, a rendőrség szétoszlatta.

Budapest, szept. 11. Ipari körökben mozgalom indult meg, mely oda irányul, hogy a párisi kiállításon ne vegyenek részt. Számos iparos visszalépett a kiállítástól.

Páris, szept. 11. A haditörvényszék aláírta a kegyelmi kérvényt, hogy Dreyfust ne fokozzák újra le.

Páris, szept. 11. Yves Guyot úgy nyilatkozik, hogy az az ítélet, a melyben az őt katonatiszt Dreyfust bűnösnek mondja a gyávaságnak és talpnyalásnak mintaköpe.

Páris, szept. 11. Dreyfus a revízió iránt beadando kérvényt tegnap aláírta.

Páris, szept. 11. A miniszterelnök Demange-ot ma kihallgatáson fogadja, ki a miniszterelnököt a tárgyalás folyamán előforduló jogi kérdésekről akarja informálni.

Páris, szept. 11. Száz előkelő személy nyújtott be Dreyfushoz egy iratot, a melyben biztatják, hogy ügyet nem hagyják eszerben.

Páris, szept. 11. Tegnap általában csend volt, csak Belfortban verték be Dreyfus testvérének ablakait.

Szám 4241—1899 kih.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak 1874 évi július hó 6-án 26595—1874 sz. a. 1885. évi november hó 24-én 62693—1885 sz. a. és 1899 évi augusztus hó 1-én 82290—1899 sz. a. kelt rendeletei alapján ezennel szigorú alkalmazkodás végett közhírré tétetik, hogy idegen államok (országok) zászlóinak, jelvényeinek és színeinek használata bármely alkalommal és ürügy alatt feltétlenül tiltva van, épugy a vármegye illetőleg a város zászlóinak és színeinek (piros-kék) használata kizárólag csak az illető hatóság középületein vagy az általa készítettett diszítésekénél (pld. diakalkapukon, emelvényeken, árboczokon stb.) és csakis azon feltétel alatt van megengedve, hogy a magyar nemzeti lobogó az illető középületeken vagy diszítésekénél előkelő helyen megfelelően képviselve legyen. A kormányhatóságilag megerősített alapszabályok alapján fennálló egyletek nyilvános helyeken és összejöveteleknél saját zászlójukat szabadon használhatják, de felvonulásoknál vagy körmeneteknél a magyar nemzeti lobogó legalább a menet élén szintén viendő.

Ezen hirdetmény elleni cselekvények az 1879. évi XL. t. cz. 1. §-ba ütköző kihágást képeznek és a nagymélt. m. kir. belügyminiszteriumnak 1885 évi november hó 24-én 62693--1885 sz. a. kelt rendelete értelmében 15 napig terjedhető elzárással és 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők.

Brassó, 1899. szeptember hó 3-án.

A városkapitányság.

SZTRAKA	TANINN-	CSOKOLADÉ	mindenfélé	HASMENÉST	rögtön megszüntet.	Ize kitűnő	teljesen élelmiszer	hatása biztos	Kapható gyógytárakban	Brassóban: Roth V	uránál a „medvéhez”	czimzett gyógytárakban	továbbá Kelemen F.	Klein V, Stenner J.F.	uraknál és Reiner M	gyógytárakban Fekete-	balom.
----------------	----------------	------------------	------------	------------------	--------------------	------------	---------------------	---------------	-----------------------	-------------------	---------------------	------------------------	--------------------	-----------------------	---------------------	-----------------------	--------

Albina 5% záloglevelek

az Albina fioktelepénél,
Brassóban kaphatók.

Magy. kir. államvasutak Igazgatósága
121992/360661 sz:

Hirdetmény.

A kézbesíthetlen és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70 §-a értelmében nyilvános árverés útján d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráruraktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

Kolozsvár	állomáson	1899	szeptember 25
Brassó	"	"	16
Pozsony	"	"	16
Arad	"	"	18
Ujvidék	"	"	18
Miskolcz göm.	"	"	18
Pápa	"	"	18
Nagy-Várad	"	"	21
Szeged	"	"	21
Budapest dpart	"	"	21
Veszprém	"	"	21
Debreczen	"	"	22
Csaba	"	"	22
Szabadka	"	"	22
Fiume	"	"	22
Szatmár	"	"	25
Zágráb	"	"	25
Temesvár Józsefv.	"	"	26
Budapest ny. p. n.	"	"	26
Mármaros Sziget	"	"	26
N. Szeben	"	"	28
Győr	"	"	28
Kassa	"	"	28
Kaposvár	"	"	28
Eszék	"	"	29
Nyitra	"	"	29
Budapest Józsefv.	"	"	29
Pécs	"	"	29

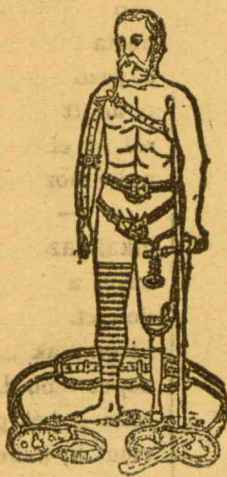
Budapest, 1899 szeptember 1.

Az igazgatóság.

Irodaszolga

megbízható, jó bizonyítvánnyal, azonnali belépésre kerestetik. Ajánlatok a Brassói kén-sav- és műtrágyagyárnál délelőtt 10—11 óra között személyesen nyújtandók be.

Lap tulajdonos: Trattner H. Nyomtatott Brassói Lapok nyomdájában Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társ.

SPECZIALISTA
SÉRVKÖTŐKBEN

A Keleti-féle csász. és kir. szab. sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemben nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az élszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők kényét.

A Keleti-féle gummi-sérvkötő időmítható pelottával, szarvasbőrvédőve és biztonsági övvel.

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom.

Kitüntetve Brüsszelben, aranyérmekkel és díszokmánnyal.

Árak: egyoldalu 6 forint. kétoldalu 12 forint.

Gyáramban készülnek ezenkívül mű-ábak, műkezek, járó és nyújtó-gépek, egyenestartói (Hessing-éle rendszer), orthopádiai fűzők, haskötők, görse harisnyák és mindenféle gumiáruk, urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl

KELETI J.

csász. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros

Budapest, (Alapított 1878-ban)

IV. Koronaherceg-utca 17.

Sebészeti műszergyár gázmotor erővel:

IV. Rostély-utca 17.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nem megfelelő kötőszerek készséggel becsérletnek.

FELHÍVÁS!

Ezennel van szerencsém a t. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy az V. sorsjátékban, az első osztály húzása f. e. november hó 16-án és 17-én tartatik meg és a következő számok főelárúításomban beszerezhetők.

1351-től 1400-ig	23101-től 23150-ig	45301-től 45350-ig	73976-től 74000-ig
3276 " 3300 "	32176 " 32200 "	46901 " 46950 "	6401 " 6425 "
6001 " 6075 "	34301 " 34325 "	48576 " 48600 "	7876 " 78800 "
6176 " 6200 "	34976 " 35000 "	51101 " 51150 "	82926 " 82950 "
14716 " 14800 "	38526 " 38550 "	52601 " 52625 "	87026 " 91050 "
16376 " 16400 "	39226 " 39250 "	54501 " 54525 "	91901 " 91950 "
26101 " 26125 "	39301 " 39325 "	68076 " 68100 "	92226 " 92250 "
26626 " 26675 "	46601 " 46625 "	68401 " 68450 "	95276 " 95300 "

Minthogy már e hó közepén az V. sorsjáték sorsjegyeinek kiadását megkezdtem, felkérem a t. cz. vevőközönséget, kik a fent felsorolt számokra játszani kívánnak, megrendeléseiket legkésőbb szeptember 15-ig nozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számra.

Az első osztálynak az ára:

 $1/1 = 6 \text{ frt}, 1/2 = 3 \text{ frt}, 1/4 = 1\frac{1}{2} \text{ frt}, 1/6 = 75 \text{ kr.}$

A megrendelt sorsjegyeknek árát szíveskedjék postátalanynyal hozzám minél előbb beküldeni, hogy a kívánt sorsjegy számmal biztosan szolgálhassak.

Teleki Zsigmond Pécssett

a m. kir. osztálysorsjáték főelárúítója.

Egy tisztességes egyén

iparos és más vevőkörrel rendelkező szolid jó hírnevű

régizületben

jövödelmező utazói állást kap.

Ajánlatok „M. G.” jelige alatt kiadókivatalunkba adandók be. 423 1—